

Text refós sense caràcter oficial de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1

Naturalesa

L'impost sobre les activitats econòmiques és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava, en els termes que estableix aquesta Llei, la renda derivada de la realització de les activitats econòmiques de les persones físiques residents a Andorra.

Article 2

Àmbit d'aplicació espacial

L'impost sobre la renda de les activitats econòmiques s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3

Tractats i convenis

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Capítol II. El fet generador

Article 4

Fet generador

Constitueix el fet generador l'obtenció de renda procedent de la realització d'activitats econòmiques per part de l'obligat tributari, amb independència del lloc on s'hagi produït i sigui quina sigui la residència fiscal del pagador.

Article 5

Activitats econòmiques

1. Són activitats econòmiques les que impliquen l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'algun d'aquests factors de producció, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o en la prestació de serveis.

2. L'activitat d'arrendament de béns immobles només té la consideració d'activitat econòmica quan les rendes brutes dels lloguers superin la xifra de

40.000 euros a l'any per la totalitat dels immobles que llogui l'obligat tributari.

3. L'activitat de compravenda d'immobles en nom propi només té la consideració d'activitat econòmica a partir del moment en què es facin més de cinc transmissions de béns immobles durant el període impositiu.

4. També es consideren activitats econòmiques les retribucions que obtenen les persones físiques per ser administradors o membres dels òrgans d'administració de societats mercantils o d'altres entitats.

Article 6

Presumpció de rendes

Les cessions de béns i drets en les diverses modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor normal de mercat, llevat de prova en contrari.

Capítol III. Els obligats tributaris

Article 7

Obligats tributaris

1. Són obligats tributaris de l'impost les persones físiques que tinguin la seva residència fiscal en territori andorrà i duguin a terme una activitat econòmica d'acord amb la definició de l'article 5.

2. Les rendes corresponents a la realització d'activitats econòmiques per les societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms regulats en el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat A) de l'article 15 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, s'imputen als seus socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquests, integrant-se en aquest impost quan aquests siguin persones físiques.

Article 8

Residència fiscal i domicili fiscal

1. Es consideren residents fiscals en territori andorrà les persones físiques en les quals es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que romangui més de 183 dies, durant l'any natural, en el territori andorrà. Per determinar aquest període en territori andorrà es computen les absències esporàdiques, excepte que l'obligat tributari acrediti la seva residència fiscal en un altre país.

b) Que radiqui a Andorra el nucli principal o la base de les seves activitats o els seus interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

2. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan, d'acord amb els criteris de l'apartat anterior, sigui resident fiscal a Andorra el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat.

3. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan posseeixi la nacionalitat andorrana o un permís de residència concedit per les autoritats andorranes competents. De la mateixa manera, es presumeix la condició de no-residents fiscals a Andorra a les persones físiques que presenten un passaport o un document oficial d'identitat expedit per autoritats estrangeres o en són titulars, llevat que acreditin la residència fiscal a Andorra, d'acord amb els criteris anteriors, valent-se de qualsevol mitjà admès en dret.

4. No es consideren residents fiscals a Andorra els treballadors que diàriament es desplacen al territori d'aquest país des d'Espanya o França i que han estat contractats per empreses residents fiscals a Andorra o establiments permanents de societats estrangeres a Andorra.

5. Les persones de nacionalitat andorrana, així com el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat, que tinguin la seva residència habitual a l'estranger per la seva condició de membres de missions diplomàtiques o de representacions en organismes internacionals es consideren residents fiscals a Andorra.

6. El domicili fiscal dels obligats tributaris residents fiscals en territori del Principat d'Andorra és el derivat de l'aplicació de les regles a aquest efecte que regula l'article 23 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 9

Individualització de rendes

1. La renda es considera obtinguda per aquells que realitzin de forma habitual, personal i directa l'ordenació dels mitjans de producció i recursos humans destinats a l'activitat.

2. Es presumeix que compleixen aquests requisits els titulars de les activitats econòmiques, llevat de prova en contrari.

Capítol IV. La base de tributació

Article 10

Concepte de base de tributació

La base de tributació està constituïda per l'import de la renda de totes les activitats econòmiques de l'obligat tributari en el període impositiu.

Article 11

Determinació de la base de tributació

1. La base de tributació es determina pel mètode de determinació directa, pel sistema de determinació objectiva i, subsidiàriament, pel mètode de determinació indirecta, d'acord amb el que disposa, en aquest últim cas, l'article 29 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.
2. En el mètode de determinació directa, la base de tributació es calcula segons el que preveu l'article 12 d'aquesta Llei.
3. En el sistema de determinació objectiva, la base de tributació es calcula aplicant les regles que estableix l'article 13 d'aquesta Llei.

Article 12

Normes per a la determinació de la renda en el règim de determinació directa

1. La determinació de la renda de les activitats econòmiques en la modalitat d'estimació directa es fa d'acord amb les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les normes especials establertes en aquesta Llei.
2. En matèria de deducció de despeses, es tenen en compte les següents regles:
 - a) Són deduïbles les amortitzacions en relació amb béns i drets destinats a l'activitat econòmica realitzades d'acord amb l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats. No poden ser objecte de deducció de la base de tributació les amortitzacions, correccions de valor o provisions que es puguin realitzar sobre béns o drets que es considerin no destinats a l'activitat econòmica.
 - b) No són deduïbles les contribucions de l'empresari o professional a plans de pensions o instruments de previsió social que compleixin una funció anàloga.
 - c) No són deduïbles les quotes de tributació que, en el seu cas, l'obligat tributari hagi satisfet per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris, per l'impost comunal de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.
 - d) Quan sigui degudament acreditat, amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació corresponent a la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills de l'obligat tributari treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per aquest obligat, es dedueixen per a la determinació de la renda les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball acomplert.
 - e) Quan el cònjuge o els fills de l'obligat tributari realitzin cessions de béns o

drets, acreditades mitjançant els contractes corresponents, que serveixin a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracti, es dedueix, per a la determinació de la renda del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat. La càrrega de la prova d'aquest valor de mercat correspon a l'empresari o professional, i la deducció es denega en cas que no sigui possible acreditar-lo.

Article 13

Règim especial de determinació objectiva de la base de tributació

1. Els obligats tributaris en els que la seva xifra de negocis en l'exercici immediatament anterior no superi els 300.000 euros, es poden acollir al règim especial previst en aquest article.

2. No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, per als casos d'obligats tributaris que desenvolupin activitats professionals, la xifra de negocis al qual es refereix l'apartat anterior, perquè es puguin acollir a aquest règim especial, és de 150.000 euros.

3. En el cas de que l'exercici anterior tingui una durada inferior a 12 mesos, pel còmput dels límits esmentats, s'ha de tenir en compte la xifra de negocis corresponent fins a complir el període dels 12 mesos.

4. L'opció d'acollir-se a aquest règim de determinació objectiva és voluntària, però en cas de fer-ho, aquest règim serà obligatori per la totalitat d'activitats econòmiques que realitzi l'obligat tributari. L'obligat tributari que es vulgui acollir a aquest règim ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any anterior al que hagi de tenir efecte, en els termes que es determinin reglamentàriament. Una vegada hagi optat per aquest règim, s'hi ha de mantenir durant un termini mínim de tres anys, i per sortir-ne cal que hi renunciï a través d'una comunicació al ministeri encarregat de les finances abans de la finalització de l'any anterior al qual hagi de tenir efecte. En el cas d'inici d'activitat, l'opció d'acollir-se a aquest règim s'ha de fer durant el mes següent a la data d'inici d'activitat. Pel primer any d'aplicació d'aquesta llei, el termini per optar per aquest règim és de dos mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

5. La determinació de la base de tributació en la modalitat de determinació objectiva es fa per la suma del rendiment net de l'activitat i el resultat, positiu o negatiu, dels resultats extraordinaris que s'obtinguin per la transmissió dels actius fixos a l'activitat.

6. El rendiment net de l'activitat es calcula per la diferència entre els ingressos que en procedeixen de la mateixa, computats d'acord amb les regles que estableix l'impost sobre societats, i els percentatges estimatius de les despeses que s'indiquen a continuació, segons el tipus d'activitat econòmica que s'efectua, aplicats sobre la xifra dels ingressos de l'activitat. Dins la xifra d'ingressos no s'inclouen els procedents de les transmissions d'actius fixos afectes a l'activitat desenvolupada, que s'addicionen al resultat del rendiment

net de l'activitat.

7. Els percentatges de despeses aplicables són els següents:

a) Quan es tracti d'activitats estrictament comercials, les despeses deduïbles es quantifiquen en el 80 per cent de la xifra d'ingressos.

b) Quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, les despeses deduïbles es quantifiquen en el 2 per cent de la xifra de les retribucions.

c) En la resta d'activitats les despeses deduïbles es quantifiquen en el 40 per cent de la xifra d'ingressos.

A aquests efectes són activitats estrictament comercials aquelles que consisteixin en el lliurament de béns sense que aquests hagin estat objecte de transformació prèvia.

8. En el cas que l'obligat tributari desenvolupi diverses activitats, el càlcul es fa activitat per activitat i s'integren en una sola liquidació per part de cada obligat tributari.

9. S'integren a la base de tributació d'aquest règim, les adquisicions de béns o drets afectes a l'activitat, adquirits a títol lucratiu.

Article 14

Béns i drets destinats a una activitat econòmica

1. Es consideren béns i drets destinats a una activitat econòmica els següents:

a) Els béns immobles en què duu a terme la seva activitat el contribuent.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socioculturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren "destinats" els béns d'esplai i esbarjo o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altre element patrimonial que sigui necessari per a l'obtenció dels rendiments de l'activitat econòmica. En cap cas no tenen aquesta consideració els actius representatius de la participació en fons propis o el patrimoni net d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

d) Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a la part d'aquests elements patrimonials que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

2. L'afectació o desafectació de béns i drets a una activitat econòmica que segueixin formant part del patrimoni de l'obligat tributari no genera rendes

positives ni negatives a efectes impositius.

Excepte en el cas que la desafectació es produeixi per motiu de cessament de l'activitat, si la transmissió a terceres persones es produeix abans de transcorreguts tres anys, es considera que la desafectació dels béns o drets genera rendes positives o negatives a efectes impositius.

Article 15

Valoració de les operacions

1. La valoració de les operacions entre els obligats tributaris subjectes a aquest impost i altres persones físiques o entitats vinculades es realitza pel seu valor normal de mercat, en els termes que preveu l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

2. En tot cas, es valoren d'acord amb el seu valor normal de mercat els béns o serveis que els obligats tributaris cedeixin o prestin a tercers no vinculats de forma gratuïta o destinin a l'ús o consum propi.

Igualment, quan hi hagi una contraprestació i aquesta contraprestació sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, es prendrà aquest darrer com a criteri de valoració.

Article 16

La base de liquidació: Reducció de la base de tributació

1. La base de tributació es redueix amb un mínim exempt de 40.000 euros per determinar la base de liquidació.

2. La base de liquidació no pot ser negativa.

Article 17

Bases de tributació negatives

Les bases de tributació negatives que hagin estat objecte de liquidació o autoliquidació poden compensar les bases de tributació positives del mateix obligat tributari que es generin en els propers deu anys.

Capítol V. Període impositiu, meritació i imputació temporal

Article 18

Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural.

2. El període impositiu és inferior a l'any natural si es produeix la defunció de

l'obligat tributari en un dia diferent al 31 de desembre.

Article 19

Meritació

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 20

Imputació temporal

Els ingressos i despeses que determinen la renda a incloure en la base de tributació en la modalitat de determinació directa i en la modalitat de determinació objectiva s'imputen d'acord amb la normativa del Pla general de comptabilitat.

Capítol VI. Tipus de gravamen i quota íntegra

Article 21

Tipus de gravamen

El tipus de gravamen aplicable sobre la base de liquidació és el 10 per cent.

Article 22

Quota de tributació

La quota de tributació és la quantitat resultant d'aplicar a la base de liquidació el tipus de gravamen.

Article 23

Quota de liquidació i deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional

1. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació la deducció per doble imposició interna i internacional regulada per aquest article i la deducció per inversions i creació de llocs de treball que regula l'article següent. La quota de liquidació no pot ser negativa i com a mínim es consigna l'import zero.

2. La quota de tributació es minora amb l'import de les quotes de tributació satisfetes per l'obligat tributari per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris, per l'impost comunal sobre la radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, corresponents a rendes que s'hagin integrat en la base de tributació d'aquest impost.

3. Quan en la base de tributació de l'obligat tributari s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, es dedueix de la quota de tributació la menor de les dues quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó de gravamen de característiques similars a aquest impost que hagi sotmès a imposició l'obligat tributari.

b) L'import de la quota de tributació que correspondria pagar al Principat d'Andorra per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en territori andorrà.

A l'efecte del càlcul d'aquest import, la base de tributació corresponent a la renda estrangera es determina d'acord amb la normativa d'aquest impost, i són únicament imputables a aquesta base de tributació les despeses específicament connectades amb la generació de la renda esmentada.

4. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'inclou en la renda d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i, igualment, forma part de la base de tributació, encara que no sigui plenament deduïble.

5. Quan l'obligat tributari hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció es calcula conjuntament per a totes.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota de tributació es poden deduir en els tres períodes impositius que concloguin posteriorment.

A aquest efecte, l'obligat tributari ha d'acreditar la procedència i la quantitat de la deducció que pretengui efectuar mitjançant l'exhibició dels suports documentals oportuns, sigui quin sigui el període en què es va originar el dret a la deducció.

7. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, quan en períodes impositius anteriors l'obligat tributari hagi obtingut rendes negatives netes a través d'un establiment permanent a l'estranger que s'hagin integrat en la base de tributació de l'entitat, la deducció a què es refereix l'apartat 3 només s'aplica posteriorment respecte de les rendes obtingudes per a l'establiment permanent esmentat a partir del moment en què se superi la quantitat d'aquestes rendes negatives.

8. El règim que preveu aquest article no es pot aplicar en relació amb els beneficis o els guanys derivats d'institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà o d'entitats no-residents fiscals de caràcter anàleg a les regulades per la Llei esmentada.

Article 24.

Reducció per creació de llocs de treball i per inversions

1. Els obligats tributaris poden minorar de la quota de tributació les quantitats

següents:

a) El resultat de multiplicar la quantitat fixa de 3.000 euros per persona d'increment mitjà de plantilla fixa anyal que tingui l'obligat tributari. A aquest efecte només es computen els contractes laborals formalitzats a Andorra i subjectes a la legislació laboral andorrana. Per la determinació de l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En el cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

b) El resultat d'aplicar el 5 per cent a l'import de les noves inversions fetes a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial. Aquests actius s'han de mantenir durant un mínim de cinc anys des del moment en què s'adquireixin. En el cas que no es compleixi amb el manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

c) Les deduccions previstes en aquest article, no aplicades per insuficiència de quota, es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors.

Article 25

Pagament a compte

1. El mes de setembre els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer de setembre.

2. El pagament a compte es calcula aplicant el percentatge del 50 per cent sobre la quota de liquidació de l'exercici immediatament anterior. En el cas que el període anterior tingui una durada inferior als dotze mesos, el pagament a compte es farà tenint en compte la part proporcional de la quota de liquidació de períodes anteriors fins a completar un període de dotze mesos.

3. El pagament a compte té la consideració de deute tributari segons el que estableix l'article 33 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 26

Deducció del pagament a compte i quota diferencial

El pagament a compte es dedueix de la quota de liquidació per obtenir la quota diferencial. Quan, per efecte del pagament a compte, la quota diferencial sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances, ha de retornar l'excés.

Capítol IX. Gestió i liquidació

Article 27

Registre tributari

1. Els obligats tributaris de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques han de disposar d'un número de registre tributari (en endavant NRT), que han de sol·licitar, en el cas que ja no el posseeixen com a obligats tributaris dels impostos indirectes. Aquest número és únic per a tots els tributs estatals. La sol·licitud s'ha de formalitzar mitjançant el model normalitzat establert pel Govern.
2. El ministeri encarregat de les finances ha de portar un registre tributari en què s'han d'inscriure les persones físiques i entitats sense personalitat jurídica pròpia que siguin obligats tributaris d'aquest impost.
3. Reglamentàriament es desenvolupen les formes, terminis i documentació a presentar per l'obtenció del NRT així com els procediments de gestió del l'impost.

Article 28

Baixa provisional en el Registre tributari

Les persones o entitats que deixin de realitzar una activitat econòmica han de presentar al ministeri encarregat de les finances una sol·licitud de baixa en el Registre tributari dins el termini d'un mes, a comptar de la data de finalització de la seva activitat.

Article 29

Obligació de col·laboració

Els titulars del Registre de comerç i indústria, els titulars del Registre de professions liberals, i els titulars del Registre d'associacions han de remetre al ministeri encarregat de les finances, via telemàtica, la informació en relació de les persones físiques i entitats, la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció referent a les modificacions que es produeixen a aquest registre, segons el que es determini reglamentàriament.

La mateixa obligació incumbeix els notaris pel que fa a les escriptures i altres documents que autoritzin la constitució, la modificació, la transformació o l'extinció de tota classe d'entitats.

Article 30

Declaracions

Els obligats tributaris han de presentar i subscriure una declaració per aquest

impost en el lloc, el termini i la forma que es determini reglamentàriament.

Article 31

Autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute corresponent i ingressar-lo en el lloc i la forma que es determini reglamentàriament.
2. El pagament del deute tributari es pot efectuar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni cultural del Principat d'Andorra en la forma que preveu l'article 36 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

Article 32

Liquidació provisional

El ministeri encarregat de les finances pot girar la liquidació provisional que escaigui d'acord amb el que disposen els articles 54 i 55 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, sense perjudici de les posteriors comprovacions que puguin realitzar els òrgans d'aquest ministeri.

Article 33

Devolució d'ofici

1. Quan, d'acord amb l'article 26, la quota diferencial resultant de l'autoliquidació sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances, si escau, ha de practicar la liquidació provisional dins els tres mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els tres mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici la quota diferencial negativa resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Si transcorre el termini que estableix l'apartat 1 sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable al ministeri encarregat de les finances, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès legal a què

es refereix l'article 38 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data d'ordenació del seu pagament, sense que calgui que l'obligat tributari ho reclami.

5. Reglamentàriament es determina el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

Article 34

Facultats del ministeri encarregat de les finances per determinar la base de tributació

A l'efecte de determinar la base de tributació, el ministeri encarregat de les finances ha d'aplicar les normes a què es refereix l'article 11.

Capítol X. Infraccions i sancions

Article 35

Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la secció tercera del capítol III de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 36

Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples:
 - a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.
 - b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.
2. Es consideren infraccions de defraudació:
 - a) La no-presentació de l'autoliquidació.
 - b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.
 - c) Les falses autoliquidacions.

Article 37

Sancions

1. Les infraccions simples són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre

150 euros i 3.000 euros.

2. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.

3. Les sancions anteriors s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 38

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 72 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia suficient, ja sigui hipotecària o bé un aval o fiança d'una entitat bancària andorrana que garanteixi l'import total del deute tributari.

Capítol XI. Ordre jurisdiccional

Article 39

Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre el ministeri encarregat de les finances i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. Reducció pel primer any d'aplicació de la Llei

El primer any d'aplicació de l'impost els obligats tributaris gaudeixen d'una reducció del 50% de la quota de liquidació.

Disposició addicional segona. Beneficis fiscals per la creació de petites empreses durant els tres primers anys

1. Per als obligats tributaris d'aquest impost que es constitueixin com nous

empresaris d'una nova activitat empresarial o professional i que tinguin uns ingressos inferiors a 100.000 euros, el tipus de gravamen aplicable durant els 3 primers anys d'activitat és:

- a) El 5% per la part de la base de tributació compresa entre 0 i 50.000 euros.
- b) El 10% per la base de tributació restant.

2. Aquesta bonificació fiscal no es podrà aplicar als obligats tributaris que realitzin o hagin realitzat algun tipus d'activitat, tant de forma directa com a través d'una societat.

3. Reglamentàriament es determinen les formes, terminis i documentació necessària per acollir-se a aquests beneficis fiscals.

Disposició transitòria. Pagament a compte durant el primer any d'aplicació de l'impost

Durant el primer any d'aplicació de l'impost, s'exigeix el pagament que es determina aplicant el tipus del 2,5 per cent sobre el resultat comptable de l'any anterior al del període impositiu, determinat segons les normes que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

No obstant això, els obligats tributaris acollits al règim especial de determinació objectiva han de determinar els pagaments a compte pel primer any d'aplicació aplicant sobre la xifra d'ingressos ordinaris de l'activitat els percentatges següents:

- a) Quan es tracti d'activitats comercials, el 0,5 per cent.
- b) Quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, el 2,45 per cent.
- c) En la resta d'activitats, l'1,5 per cent.

Disposició final primera. Modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari

El Govern ha de presentar en el termini d'un any a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un Projecte de Llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, que adapti i actualitzi els procediments de liquidació, gestió i control dels tributs en relació a les exigències i necessitats d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Actualització dels imports

La Llei del Pressupost General pot actualitzar els tipus de gravamen o els límits quantitius que estableix aquesta Llei, sense que això no pugui implicar modificacions substancials de l'impost que regula.

Disposició final tercera. Habilitació normativa

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris pel desenvolupament i l'execució d'aquesta Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.
2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte són fixats per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.
3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i recaptació de l'impost que regula aquesta Llei.
4. Durant els sis primers mesos d'aplicació de l'impost, els obligats tributaris podran realitzar consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei que hauran de ser contestades pel ministeri encarregat de les finances i que tindran caràcter vinculant. El Govern establirà reglamentàriament els termes i l'abast en què es podran efectuar aquestes consultes.

Disposició final quarta

Derogada

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i és d'aplicació als exercicis que s'iniciïn a partir de l'1 de gener del 2012.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2011

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy Joan Enric Vives Sicília

President de la Bisbe d'Urgell

República Francesa

Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra